

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญและคุณภาพกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญกับคุณภาพกำไร โดยวิเคราะห์จำแนกแต่ละธนาคารและวิเคราะห์ตามกลุ่มของธนาคาร กลุ่มตัวอย่าง คือ ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 11 แห่ง และแบ่งกลุ่มธนาคารเป็น 3 กลุ่มตามขนาดสินทรัพย์รวม คือ กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีขอบเขตการศึกษาในช่วงปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 รวม 5 ปีโดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินรวม การวิจัยนี้ใช้สถิติการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง และวิเคราะห์อัตราส่วนวัดคุณภาพกำไร สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยงานวิจัยนี้ได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าในปี พ.ศ.2546-2550 ธนาคารพาณิชย์ 7 แห่งหรือร้อยละ 63.64 ของธนาคารมีค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญปรับตัวลดลง ธนาคารพาณิชย์ 8 แห่งหรือร้อยละ 72.73 ของธนาคารมีเงินให้สินเชื่อปรับตัวเพิ่มขึ้น ธนาคารพาณิชย์ 10 แห่งหรือร้อยละ 90.91 มีการตั้งค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญเกินเกณฑ์ขั้นต่ำของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ 6 แห่งหรือร้อยละ 54.54 ของธนาคารมีอัตราส่วนวัดคุณภาพกำไรแสดงค่าผันผวน และธนาคารพาณิชย์ 6 แห่งหรือร้อยละ 54.54 ของธนาคารมีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนวัดคุณภาพกำไรสูงกว่าอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม นอกจากนี้พบว่าค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญกับคุณภาพกำไรของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

The objectives of this research were to analyze allowance for doubtful accounts and quality of earnings of listed companies in the banking sector, to study the relationship between allowance for doubtful accounts and quality of earnings, and to compare allowance for doubtful accounts and quality of earnings among small, medium, and large commercial banks. The data was collected from the annual financial statements of eleven listed companies in the banking sector during the years 2003-2007. This study classified the banks into 3 groups based on total assets: large, medium and small commercial banks. Statistical analysis methods used in this study are descriptive analysis and trend analysis. Two hypotheses were tested by carrying out correlation coefficients. The results indicated that from 2003 to 2007, 7 banks, or 63.64% of the banks had decreases in allowance for doubtful accounts, 8 banks, or 72.73% of the banks had increases in lending, and 10 banks, or 90.91% of the banks had to set allowance for doubtful accounts higher than Bank of Thailand criterion, 6 banks, or 54.54% of the banks had non-smoothers in quality of earnings ratio, 6 banks, or 54.54% of the banks had a quality of earnings ratio higher than the sector's average. In addition, allowance for doubtful accounts of large medium and small commercial banks were not found to be significantly related to quality of earnings ($p>0.05$).